

**Монтессорі для немовлят. Як
виховувати дитину з любов'ю,
повагою та розумінням.
Посібник для батьків**

КУПИТИ

Колись немовлят вважали тендітними, пасивними істотами, здатними лише їсти, спати й плакати, тож найкраще, що могли робити батьки, — це загорнути дитину в теплу ковдру та слідкувати, щоб вона була чистою і ситою. А потім з'ясувалося, що діти з моменту народження прагнуть сприймати доступну їм інформацію про навколишній світ, тож завдання батьків — створити всі умови для того, аби дитина вже в перші місяці свого життя могла задовольняти свої пізнавальні потреби.

Симона Дейвіс, авторка бестселера «Монтессорі для малюків», пропонує дозволити дитині керувати процесом пізнання. Спочатку варто поспостерігати за дитиною, а не кидалися керувати нею, потім — відмовитися від нав'язаних маркетингом іграшок і замість цього забезпечити простий, красивий простір для її розвитку. Однак найважливіше — зрозуміти, що кожна дитина — унікальна і що наша роль — бути провідником, який допоможе їй вирости в найкращу версію себе без тиску з нашого боку. Усього цього авторка навчає молодих батьків, педагогів і вихователів у книзі «Монтессорі для немовлят».

ЗМІНИМО СВОЄ СПРИЙНЯТТЯ НЕМОВЛЯТ

Упродовж тривалого часу люди були переконані, що немовлята не розуміють, що відбувається довкола. Вважалося, що малюки вміють «небагато». Мовляв: «Вони лише їдять, сплять і багато плачуть». Ставлення до малят було вкрай обережним. Стверджувалося, що їх треба кутати, аби вберегти.

Згодом виявилось, що насправді в перші місяці життя немовлята багато чого пізнають, тож батьки почали надмірно їх опікати. Вони квапили дітей навчатися чогось нового якомога швидше й раніше. А також порівнювали свою дитину з іншими, хвилюючись про те, що їхня малеча розвивається недостатньо швидко.

Нас запевняли, що для дитини потрібно купити найкращі гаджети: розвивальні іграш-ки, одяг, який прикриватиме всі ділянки тіла, спеціальну опору для сну, пристрій, що допоможе швидше сісти, ліжечко, яке гойдатиметься, різні прилади та застосунки для відстеження всього, що тільки можливо.

Зупинімося.

Зосередьмо свою увагу на новому житті, яке з'явилося на світ. Придивімося до малю-ка, щоб виявити його індивідуальні потреби й зацікавлення та зрозуміти, яким чином виховати дитину в більш дбайливий та неквапливий спосіб.

А що, якби дорослі ставилися до дітей із повагою і навчилися питати їхнього дозволу, перш ніж щось робити?

А що, якби ви спочатку поспостерігали за своєю малечею, а не одразу бігли щось виправляти?

А що, якби ви сприймали дитя сильним і вмілим, бачили в ньому дослідника, що відкриває для себе навколишній світ, який бачить уперше?

А що, якби ви усвідомили, що немовлята від самого народження (ба навіть в утробі матері) пізнають світ за допомогою органів чуття?

А що, якби заміна підгузків, годування та вкладання спати стали моментами спілкування з дитиною, а не поспішними клопотами?

А що, якби ви дещо сповільнили темп, аби викроїти хвилинку на слілкування, зокрема з новонародженим дитям?

А що, якби ви дали дитині досить часу на те, щоб просто полежати на килимку, потягнутися і повивчати своє тіло?

А що, якби ви не ставили діток у такі ситуації, до яких вони ще не готові, скажімо, не садили або не тримали за руки, бажаючи, щоб вони почали ходити ще до того, як їхні м'язи зміцніють?

А що, якби ви усвідомили, що в малюка є певні орієнтири, які допомагають йому усвідомлювати себе в просторі: його руки, голоси оточення, місце, де його годують, розпорядок дня?

А що, якби ви відкинули купівлю всього, що вам нав'язують, а натомість створили простий та чудовий простір для вашого чада?

А що, якби ви змогли побачити, що кожна дитина — це унікальна особистість, а мета дорослих — бути для неї дороговказом у цьому світі, підтримувати її, щоб вона виросла й стала найкращою версією самої себе, не зазнаючи при цьому тиску з боку батьків і водночас не відчуваючи, що її покинули напризволяще?

А що, якби ви разом блукали лісом, пляжем, парком, горами, натхненно споглядаючи дивовижну красу природи?

НАШІ МОНТЕССОРИ-ІСТОРІЇ

Симона пригадує, що після народження первістка відчула себе до глибини душі зворушеною, усвідомивши, що вона створила нове життя. Симона застосовувала всі свої наявні тоді знання про виховання дітей, але лише коли дізналася про підхід Монтессорі — картина прояснилася. На той час її синові було близько вісімнадцяти місяців.

Вона, як і багато інших батьків, шкодує, що не дізналася про цей підхід раніше.

Виховуючи свою другу дитину, Симона вже використовувала на практиці систему Монтессорі так, як уміла. Після цього вона пройшла навчання з цієї системи виховання (понад 15 років тому); зараз її діти вже дорослі, а Симона допомагає сім'ям упроваджувати підхід Монтессорі у

виховання, проводячи відповідні заняття для батьків і дітей у Jacaranda Tree Montessori в Амстердамі.

Джунніфа працювала стратегічним менеджером в автомобільній компанії в Кентук-кі, коли випадково відкрила для себе підхід Монтессорі. Вона супроводжувала свою матір — вчительку, яка відвідувала школу, де навчають підходу Монтессорі, — і була настільки захоплена побаченим, що вирішила пройти шеститижневий курс «Вступ до вивчення Монтессорі», щоб краще ознайомитися з підходом.

Джунніфа закінчила курс про виховання дітей віком до трьох років за системою Монтессорі, на підтвердження чого отримала диплом Міжнародної асоціації Монтессорі.

Це сталося за тиждень до народження її первістка. Вона використовувала отримані знання і була захоплена тим, наскільки сприятливо вплинув цей підхід на дитину та процес її виховання. Джунніфа почала вести блог nduoma.com, щоб розповісти про свій досвід. Прагнучи більшого, вона продовжувала поглиблювати знання про розвиток дитини. У результаті Джунніфа закінчила курс Міжнародної асоціації Монтессорі про виховання дітей віком від трьох до шести й від шести до дванадцяти років, а також пройшла навчання за курсом Resources for Infant Educators (RIE; «Інструменти для вихователів немовлят»).

Сьогодні Джунніфа керує власною школою Монтессорі Fruitful Orchard Montessori School в Абуджі, Нігерія, де проживає з чоловіком і трьома маленькими дітьми.

Джунніфа є членом виконавчої ради Міжнародної асоціації Монтессорі (Association Montessori International; AMI) — організації, заснованої докторкою Монтессорі для збереження та популяризації її напрацювань.

Поява цієї книги на світ далась авторкам зовсім неважко. Джунніфа приїхала до Амстердама з Нігерії на засідання комітету AMI і завітала до Симони на вечерю. У планах було лише поспілкуватися, але вже за годину стало зрозуміло, що вони обидві хочуть написати книгу про систему Монтессорі у вихованні немовлят.

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ